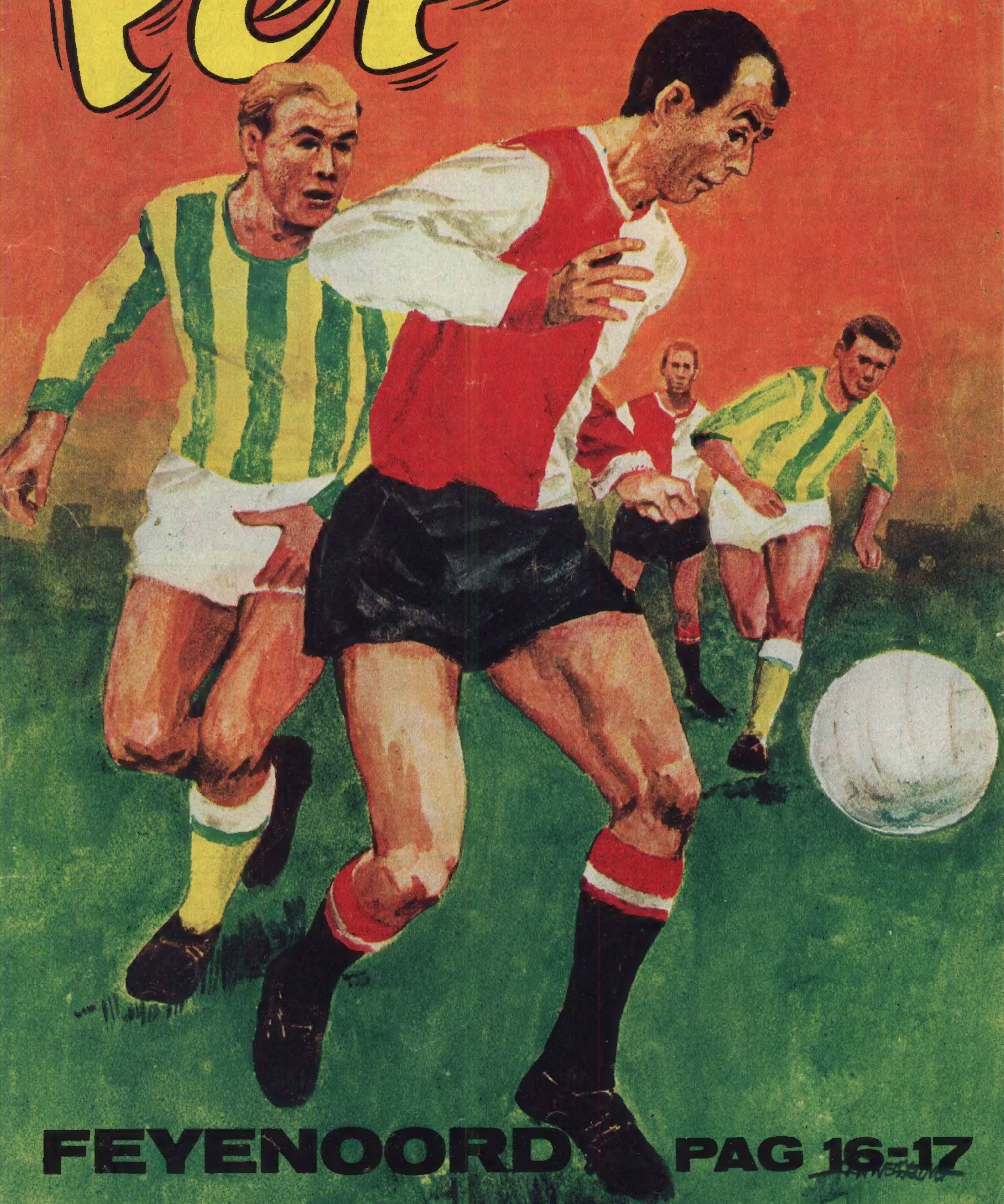
WEEKBLAD

PEP

Nr. 23 8 juni 1968

35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.

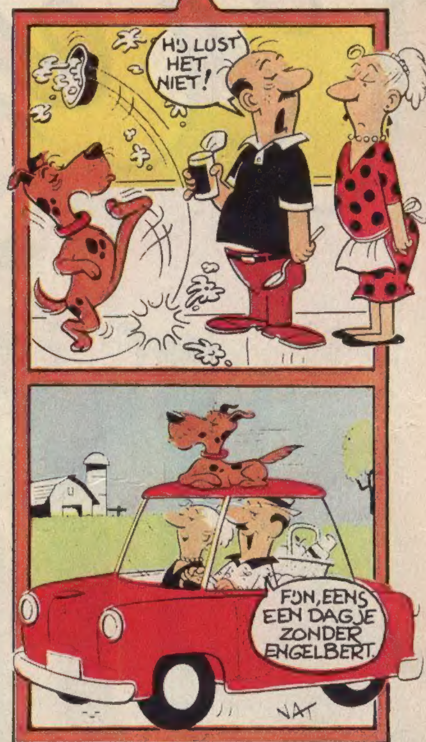

FEYENOORD PAG 16-17

PEP introduceerde in nr. 12 een nieuw leesteken, namelijk ‽. Deze combinatie van het uitroep- en het vraagteken leent zich uitermate voor gebruik in zinnen als ,,wat sjouw je nou‽" ,,ben je niet wijs‽". Het probleem was echter: hoe gaan we het noemen. Vandaar ons verzoek: zoek een naam voor ‽ en stuur ons je vondst.
Welnu, honderden suggesties voor ‽ bedolven onze bureaus. De meeste inzenders kwamen niet veel verder dan simpele variaties op vraag- en uitroepteken, zoals **vraaguitteken, uitroepend vraagteken** en **vragend uitroepteken**.

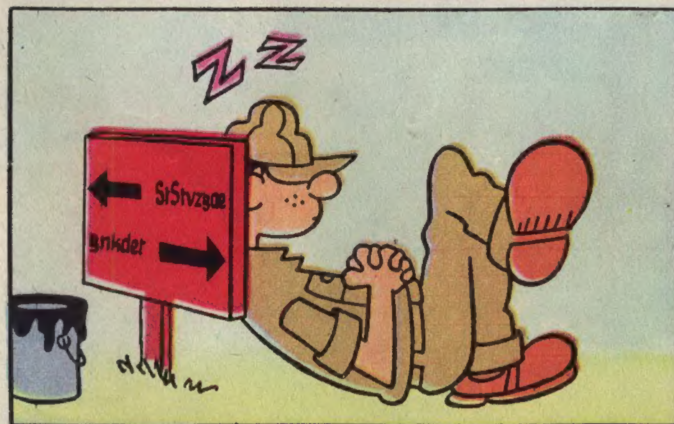
Een heel wat betere vondst leek ons **pepteken**, zoals Jan v. d. Bor uit Putten ‽ doopte. Tom Kinneging uit Zandvoort, die eveneens tot **pepteken** kwam, lichtte zijn vinding als volgt toe: ,,Ten eerste lijkt ‽ veel op de P van PEP, ten tweede zou PEP geschiedenis maken als deze naam algemeen gebruikt werd." In deze richting heeft waarschijnlijk ook Lex Huyte, Heerlerheide, zijn gedachten laten gaan. Hij noemde 't **peppie**. Aardig gevonden vinden we verder **splol**, al vragen we ons af wat Theo Westerduin uit Scheveningen met zijn wrochtsel bedoelt. Een intelligente oplossing voor het probleem deed P. Lagendijk ons aan de hand! Hij schrijft: ,,Ik noem dit teken **orator**, want dit leesteken staat achter zinnen die een vraag uitdrukken waarop geen antwoord wordt verwacht. Dergelijke vragen heten oratorisch, dus kunt u het leesteken een **orator** noemen". Afgezien van de eigenlijke betekenis van het Latijnse orator (redenaar) vinden we het een spitse benaming voor ‽. Een wel bevredigende aanduiding komt ons inziens van Harrie Jansen (Creil, N.O.P.), die als volgt redeneerde: ,,Als je het begin van uitroep- en vraagteken neemt, kom je vanzelf tot **uivrateken**. Dit lijkt mij een juiste naam, omdat het precies uitdrukt waarvoor het teken staat."
Hoe ons nieuwe leesteken nu werkelijk gaat heten, zal de praktijk moeten uitwijzen. Een paar uitstekende suggesties hebben we in ieder geval ontvangen, we danken alle inzenders hartelijk voor hun bijdrage. De jongens die we hier genoemd hebben, ontvangen bovendien als beloning voor hun inspanningen een PEP-album van Lucky Luke of Asterix. Dat was het dan weer voor deze week: tot ons volgende forum maar weer!

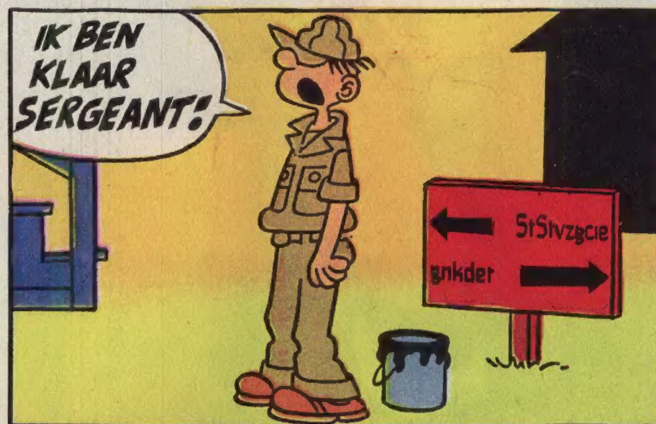

FLIPPIE FLINK

PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

Ik las laatst in PEP dat er in Tilburg een jaarclub is die OBELIX heet. Weet u echter dat er in Delft een jaarclub is die ASTERIX heet? Zij hebben deze jaarclub zo genoemd omdat naar gebleken is bij worstelwedstrijden in de groentijd de sterksten van hun jaar in hun club zitten. Verder is PEP goed, behalve PEP-beat en de sportplaten.

BART VAN BAARSEN,
Bennebroek.

HOBBY

Wij hebben een hobbyclub in Rotterdam, Amsterdam, Pendrecht en Schiedam opgericht voor kinderen van 12 tot 15 jaar. Wie er mee wil doen is van harte welkom. Voor nadere inlichtingen wende men zich tot **HOBBY CLUB**
Waarschapstraat 31, Weesp

In PEP 6 stond van een knulletje dat Stap heet een brief. Maar het was meer cijfer dan letter. Daar heeft PEP toch niks mee te maken, met al die berekeningen! Laat dat jongetje dat liever aan z'n schoolmeester vertellen dan aan PEP! PEP moet een leuk blad blijven, geen schoolboek. Als ik op zaterdag vrij heb en PEP krijg, wil ik voor mijn 35 cent liever geen huiswerk krijgen!

AAT DERWORT,
Den Haag.

Tot mijn grote ontsteltenis zag ik de brief van Rob Oostendorp in PEP staan. Beste Rob, waarom zouden minirokken niet vrouwelijk staan? Als Robje daar niet tegen kan, moet hij maar eens naar de psychiater gaan! Er staat ook dat we geen kritiek mogen geven omdat we in een vrij land leven. Dat zijn nu juist twee dingen die totaal niet op elkaar slaan! Dag Rob!!

H. Held, Oestgeest

om te scheuren

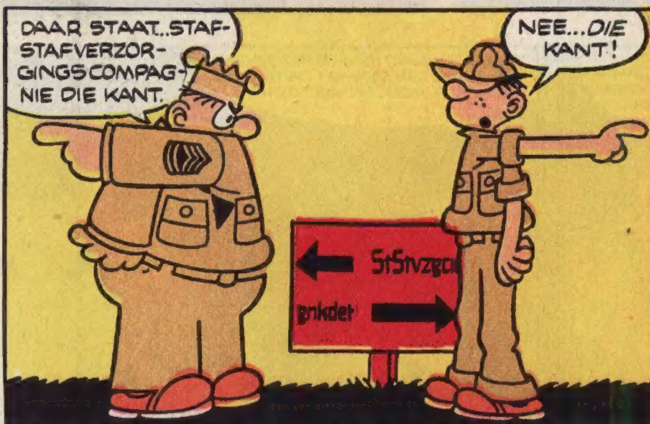
DEZE WEEK

strips	pag.
Roodbaard	4
Agent 327	6
Ravian	12
Rik Ringers	14
Michel Vaillant	18
Toenga	20
De Argonautjes	24
Blake en Mortimer	26
Lucky Luke	30
FORD IN DE SPORT — LE MANS	10
PEP-uitneembaar FEIJENOORD	16
DE SCHREEUW VAN DE DONDERVOGEL	22
PEP-PERS	28

FLIPPIE FLINK

1968 Opera Mundi

van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen. postbus 497, Amsterdam.

een avontuur van

ROODBAARD

Baba en Driepoot zijn ontsnapt van de Zwarte Valk waarmee de muitende bemanning, onder leiding van Morales, naar het Zuiden koerst... op zoek naar de schat van Morgan de piraat!

HET

SPOOKSCHIP

door HUBINON en CHARLIER

(1) ZIE HET VORIGE AVONTUUR

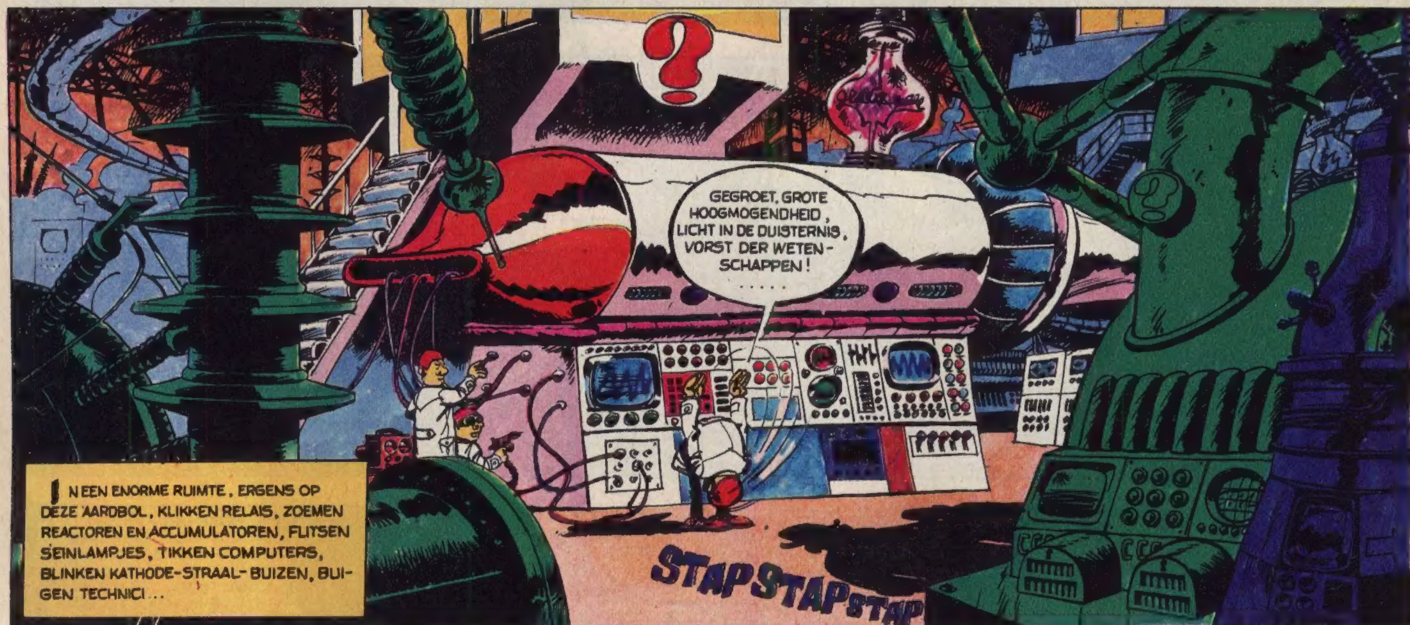

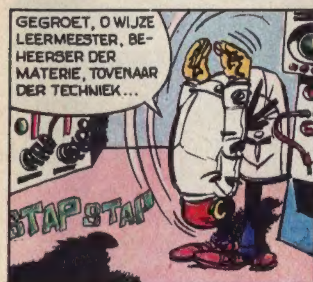
VOLGENDE WEEK: DE SPION VAN MORALES.

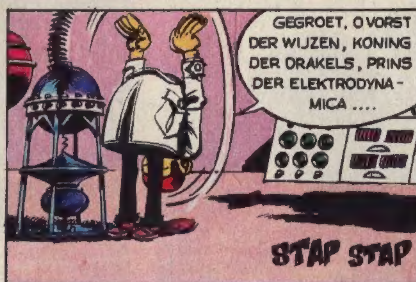

AGENT 327

Grutjes nog-an-toe! Wat PEP al niet heeft moeten doen om inzage te krijgen in de dossiers „AGENT 327 contra STEMKWADRATER." Maar 't is gelukt!

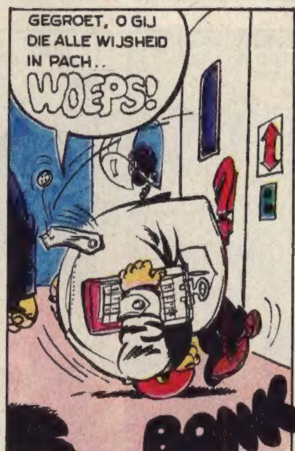

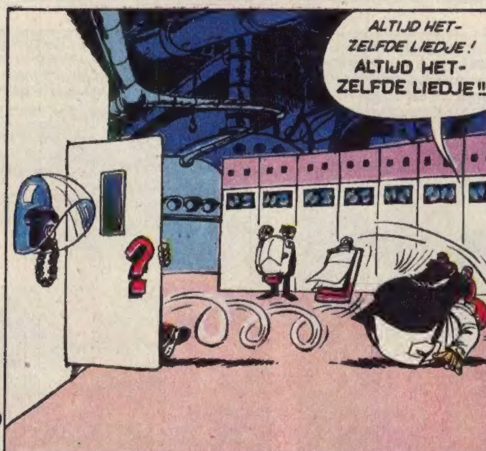

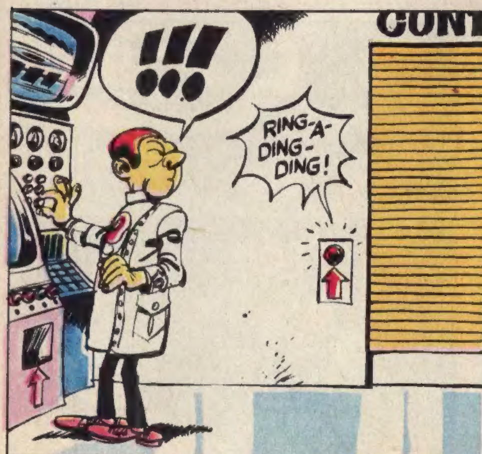

NAAM: IJZERBROOT,Hendrik
CODENUMMER: 327
DOSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Maybe)
OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
zie Alg.K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

DUPLICAAT

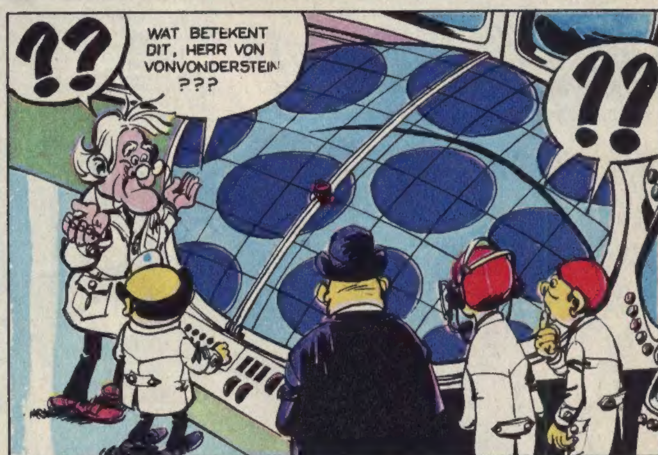
...EN TERWIJL HONDERDEN KILOMETERS HOGER, VER BUITEN DE DAMPKRING, EEN KUNSTMATIGE SATELLIET ZIJN EERSTE IMPULSEN BEGINT UIT TE ZENDEN, SCHUIFT ERGENS OP AARDE EEN ENORM GECAMOUFLEERD LUIK OPEN, WAARDOOR EEN ONTVANGST-ANTENNE NAAR BOVEN STIJGT...

... IN DE KUNSTMAAN SCHUIVEN REUSACHTIGE LENZEN ZICH IN FOCUS EN RICHTEN ZICH MET FEILLOZE PRECISIE NAAR EEN PLEK OP DE AARDBOL...

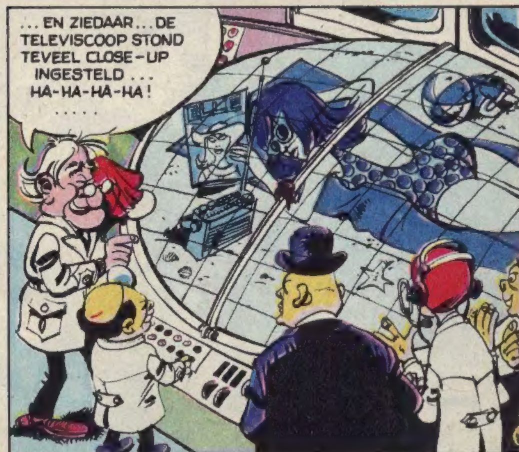

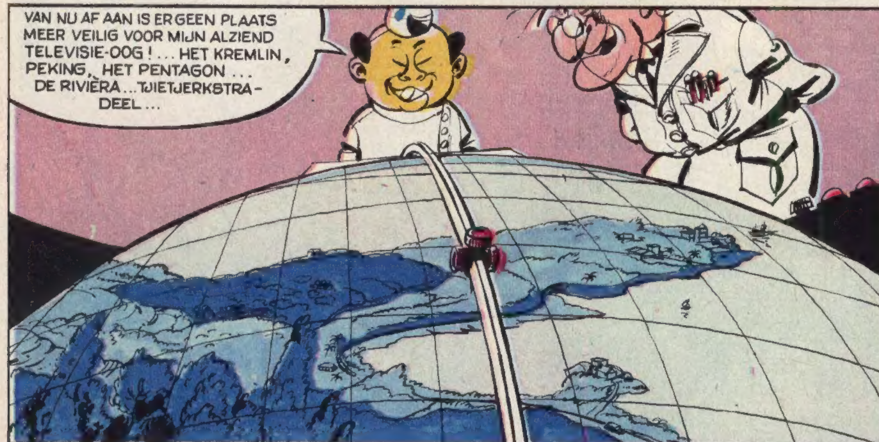

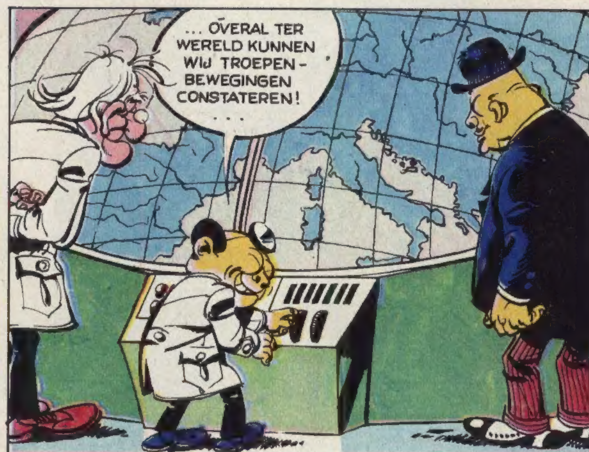

AGENT 327

VAN NU AF AAN IS ER GEEN PLAATS MEER VEILIG VOOR MIJN ALZIEND TELEVISIE-OOG ! ... HET KREMLIN, PEKING, HET PENTAGON ... DE RIVIÈRA ... TJIETJERKSTRA-DEEL ...

... OVERAL TER WERELD DRING IK DOOR ! GEEN GEHEIME VERGADERING IN WASHINGTON OF MOSKOU KAN MEER WORDEN GEHOUDEN ZONDER MIJN "AANWEZIGHEID" ! HEH-HEH-HEH !!

ZO GEMAKKELIJK ALS WIJ NU DIE KRANT MEELEZEN, BEKIJKEN WIJ STRAKS DE GEHEIME RAPPORTEN IN HET NAVO-HOOFDKWARTIER !!!
LES DERNIERS
FILMS

... OVERAL TER WERELD KUNNEN WIJ TROEPEN-BEWEGINGEN CONSTATEREN! ...

... EN ONZE SPECIAAL OPGELEIDE PLOEG LIPLEZERS LEEST DE WETENSCHAPPELIJKE ONTDEKKINGEN AF VAN DE LIPPEN VAN 'S WERELDS GROOTSTE GELEERDEN ! HA-HA-HEH!! EN ONZE INFORMATIES VERKOPEN WE DAN AAN DE MEESTBIEDENDE!!

LANG LEVE ONZE GROTE LEIDER EN VOORMAN
DR. MAYBE!!!

TING LING ... AAN JOU DE TAAK DEZE TELEVISCOOP TE BEDIENEN ... TOON JE HEM WAARDIG ...
HEB DANK, O GROTE MEESTER ! ...

OEFEN EERST MAAR ENKELE UREN IN HET BEDIENEN VAN HET SCHAKELBORD, BESTE TING LING ...

WAT EEN RUSTGEVENDE GEDACHTE DAT AGENT 327 IN HOLLAND ZIT, VÈR VAN DE RIVIÈRA, ONS OPERATIE-GEBIED .... WE ZULLEN GEEN LAST VAN 'M HEBBEN !

GRUTJES-NOG-AN-TOE ! WAT EEN GEHEIM AGENT AL NIET MOET DOEN OM INCOGNITO OP VAKANTIE TE GAAN ...
KIJK EENS, JAN ... WAT ZAL MIEN JALOERS ZIJN ALS WE WEER THUIS KOMEN IN ROTTERDAM ... ECHT AAN DE RIVIÈRA GEKOCHT !!
3

NAAM: IJZERBROOT,Hendrik
CODENUMMER: 327
DOSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Maybe)
OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
zie Alg.K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

DUPLICAAT

EINDELIJK 'N RUSTIG PLEKJE... NIEMAND TE ZIEN... HIER KAN IK M'N VERMOMMING WEL EVEN UITDOEN!

EN NU EEN VERFRISSEN-DE DUIK IN HET BLAUWE WATER VAN DE MEDITERRANNÉE ZOBLAUWZOBLAUW...

IK MEEN IN DEZE EENZAME BADER UW, VER VAN DE RIVIÈRA, IN HOLLAND GEWAANDE AARTSVIJAND TE HERKENNEN... HENDRIK IJZERBROOT, ALIAS...

AGENT 327!!!

AGENT 327.

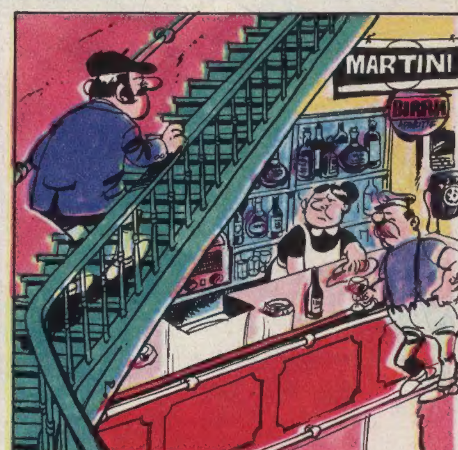

FI-DOH! WAARSCHUW ONMIDDELLIJK ONZE CONTACTMAN IN ZUID-FRANKRIJK EN GEEF OPDRACHT AGENT 327 UIT DE WEG TE RUIMEN!

ZO GOED ALS GEBEURD ZIJNDE, HOOGWAARDE MEESTER! ...

M'SIEUR JUUUUULES! JOHNNY HONGKONG VRAAGT NAAR U!...

BAR TABAC

IS HET ZO BELANGRIJK DAT JE ME UIT M'N JEU-DE-BOULES MOEST HALEN?...

NOU EN ÓF! 'N OPROEP VAN 'T HOOFDKWARTIER! DE GROTE BAAS WIL JE SPREKEN!

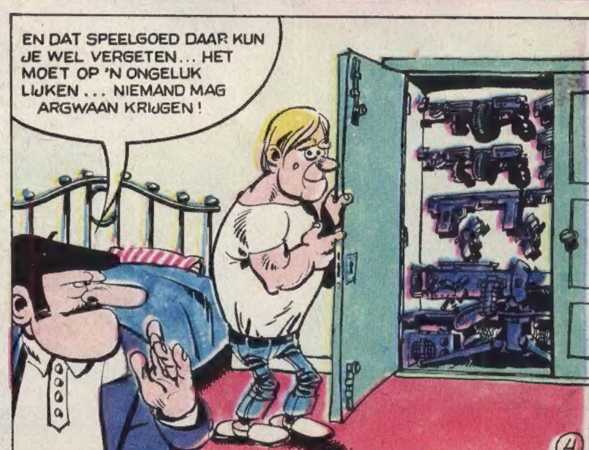
OCCUPÉ

ENKELE MINUTEN LATER...

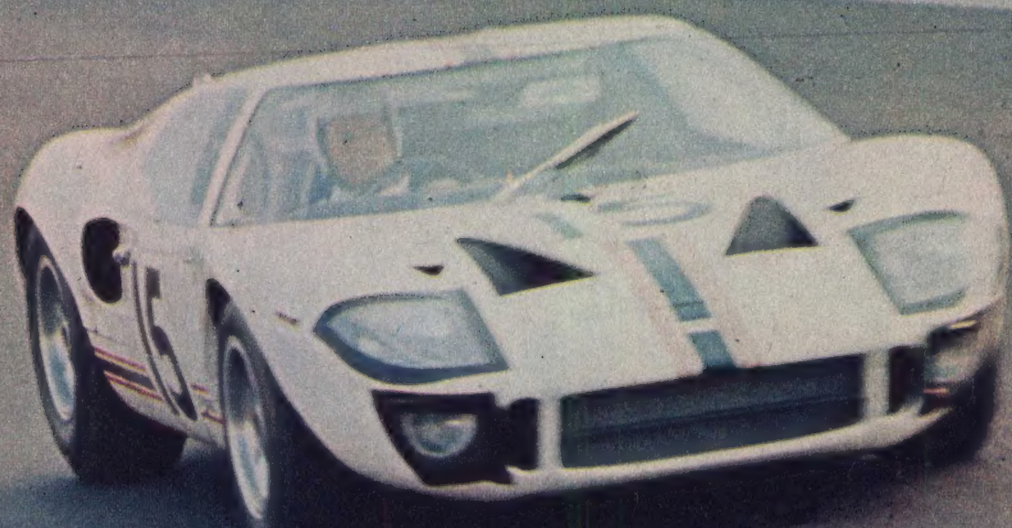
ALS DE BAAS ZEGT: "UIT DE WEG RUIMEN"... BEDOELT-IE DAN... EHHH... "UIT DE WEG"?, PATRON??

PRECIES, M'N BESTE DOCIEL! HIJ BEDOELT... EHHH... "UIT DE WEG"!

KLIK!

WORDT VERVOLGD

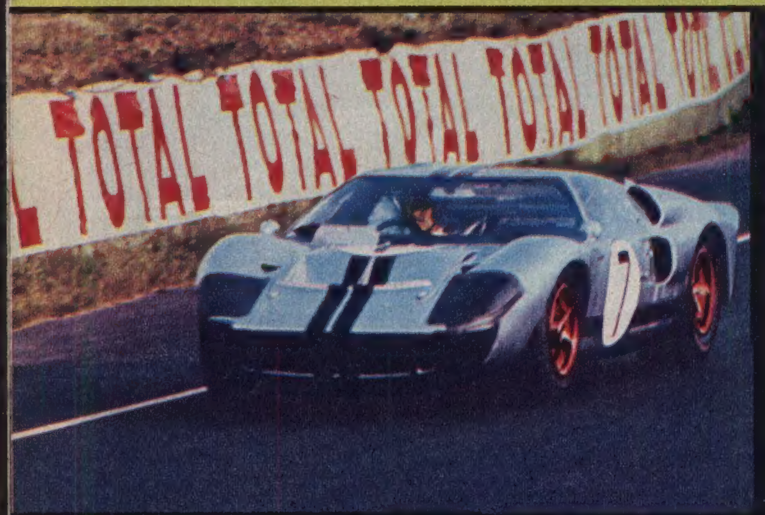
FOR(D)MIDABEL!

Fameuze Europese automerken gaven de toon aan in de autosport. Ferrari, BRM, Cooper, Maserati, Lola, Porsche en andere merken deelden bij toerbeurt de lakens uit. Totdat Ford besloot in de sport te gaan..

Jarenlang hadden de Europese merken de hegemonie op de race-circuits. Ford kwam in het stuk niet voor, want 's werelds grootste autofabriek deed niet aan racen. Pas in 1963 kondigde Henry II aan dat Ford aan races ging deelnemen. Het programma was even ambitieus als Amerikaans. Het doel: de heerschappij van de Europese merken te doorbreken, àlle belangrijke races winnen en het liefst in recordtijd! Miljoenen dollars werden in het ontwikkelingsprogramma gestopt, 's werelds beste constructeurs werden aangetrokken en coureurs van naam kregen fabelachtige salarissen aangeboden. Opeens ging het allemaal erg snel.

Uit de experimentele Mustang I werd de Ford Mark I GT-40 ontwikkeld, een prototype met krachtige 4,2-litermotor, goed voor een vermogen van 350 pk. De machine vloog op 16 april 1964 tijdens een training op Le Mans uit de bocht en werd volledig verwoest. Op 31 mei dat jaar ging het beter. In de 1000-kilometerrace op de Nürburgring eindigde de Mark I als tweede, àchter de toen nog oppermachtige Ferrari. In het jaar 1964 vielen de Amerikanen vooral op door regelmatig uit te vallen, maar het volgende jaar begon het succes zich af te tekenen. Een eerste en derde plaats in de monsterlijk zware 2000-kilometer race van Daytona, waarin alle records werden gebroken. Er volgde een klasse-overwinning op de Sebring in maart 1965. Doch de begeerde zege op Le Mans bleef uit. Nieuwe prototypen kwamen op het toneel. Imposanter, sneller, machtiger dan alle voorgangers. Zoals de Mark II en later de Ford Mark II-A die in 1966 voor een verpletterende doorbraak zou zorgen. Een zeven-litergeweldenaar met een top van om en nabij 340 km/uur! In februari 1966 eindigden drie Marks II op de eerste plaatsen in de afmatttende 24-uursrace van Daytona Continental. Vóór Ferrari die vierde werd.

In de 12-uursrace op Sebring (maart 1966) waren de eerste twee plaatsen voor de snelle Fords en hetzelfde gebeurde in de 1000-kilometerrace van Spa op 22 mei. (Ford werd gezien. Ford werd gevreesd.) Maar toch geloofden slechts weinigen aan een Ford-zege in Le Mans. (Le Mans zou moeten bewijzen wie in 1966 de snelste was. Ferrari, Chaparral of toch misschien... Ford?) Het werd Ford! Ondubbelzinnig. Eerste: Bruce Mc. Laren — Chris Amon (Ford Mark II-A); tweede: Miles — Denis Hulme (Ford Mark II A); derde: Ronnie Bucknum — Dick Hutcherson (Ford Mark II-A). Ferrari (vierde) was verslagen. (Ford had zijn doel bereikt. De hegemonie was aan de Amerikanen! En nog was het niet genoeg.) 1967 werd hèt succesjaar voor de volgelingen van mister Henry. Met een Ford Lotus debuteerden zij in de Formule-I-klasse. Het werden Grand-Prixoverwinningen in Nederland, Engeland, Amerika en Mexico. In de Formule-II-klasse dicteerden Ford-Cosworth-bolides vrijwel alle races. Met een Cortina werd voor de derde maal in vier jaar het R.A.C. Rally-Wereldkampioenschap voor autoproducenten behaald. En de equipe Gurney-Foyt was met een Mark IV in Le Mans opnieuw de snelste van alle sport prototypen. Dit jaar doet Ford niet meer mee aan het Le Mans-spektakel.

Linksboven: Ford GT 40, een produktiesportwagen, een van de snelle voorlopers van de latere Marks.

Boven: De eerste Ford die de continentale renwagens volledig overklaste: de Mark II-A. Een 1-2-3-overwinning die op Le Mans-1968 plaatsvond.

Links: Onbetwist het snelste sportprototype ter wereld: de ongeëvenaarde Ford Mark IV met zevenlitermotor, directe afstamming van Fords experimentele „J"-Car. Winnaar Le-Mans-1967, in een verbluffende recordtijd.

Volgende week zaterdag gaat de 24-uurs race 1968 van Le Mans van start. PEP geeft hier een voorproefje van de sensaties, spanningen, gevaren en opwinding die coureurs èn publiek te wachten staan.

LE MANS: BARBAARS SPEKTAKEL

Zaterdagmiddag, 15 juni. Enkele seconden voor 4 uur. Meer dan vijftig mannen, in hagelwitte en zachtblauwe raceoveralls en met emmer-grote valhelmen op het hoofd, staan elk in een cirkel van nauwelijks een halve meter doorsnee in gebogen houding te wachten op het moment dat de startvlag valt. Klokke vier. De vlag zwiept omlaag en onder het gebrul van 350.000 toeschouwers sprinten de coureurs naar de overkant van de baan waar de racemonsters in slagorde staan opgesteld. Twee seconden nà vier uur wordt het gejuich overstemd door een oorverdovend geloei van startende racewagens, die gierend en slippend wegspuiten, richting Dunlopbrug. Het eerste van 24 lange, moordende, slopende uren is ingegaan. De 24-uursrace van Le Mans. Het meest barbaarse autospektakel ter wereld. En 'n etmaal durende kermis. Zowel op als buiten de baan. Brooddronken toeschouwers en broodnuchtere, koel berekenende coureurs. Buiten de baan: het rad van avontuur. Kosten: enkele francs. Op de baan: een macabere dodendans, waarvoor men soms de hoogste prijs betaalt. De 24 uren van Le Mans — de 36ste dit jaar — is de autorace met het hoogste sterftecijfer ter wereld. 80 coureurs reden hier hun laatste race. 100 toeschouwers moesten hun mooie plaatsje vooraan met de dood bekopen. „Le Mans is verschrikkelijk," zei onze Ben Pon, die vorig jaar met Vic Elford in een Porsche 906 naar een fraaie zevende plaats reed. Maar het wrede spektakel blijft trekken. Om de sensatie van beangstigend slippende GT's, om de waanzinnige snelheden die tot 340 km/uur kunnen oplopen, om oververmoeide coureurs uit hun wagens te zien trekken, om de dood die altijd meerijdt. Volgende week, een heel etmaal lang, zullen bewierookte snelheidsduivels weer hun verwoestende afmattingsslag leveren in supersnelle racekanonnen die — dit jaar voor het eerst — in cilinderinhoud zijn beperkt: de grote sportprototypen tot 3 liter en de Grand Turismo's tot vijf. Zij zullen er allemaal weer zijn: de Alpines met hun nieuwe drieliter/Gordinimotor, de fameuze Chaparrals, de Matra's en de Ferrari's, de Porsches en Aston-Martins. Alleen Ford is er niet bij dit keer. Want voor Henry II is de lol er af nu zijn 7-liter raketten van het circuit worden geweerd. Zèlfs voor het befaamde Le Mans waren de Fords te veel mans!

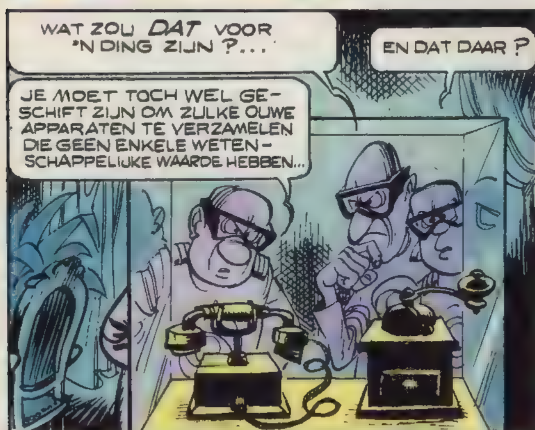
TEKST: LINUS
TEKENINGEN: J.C. MÉZI

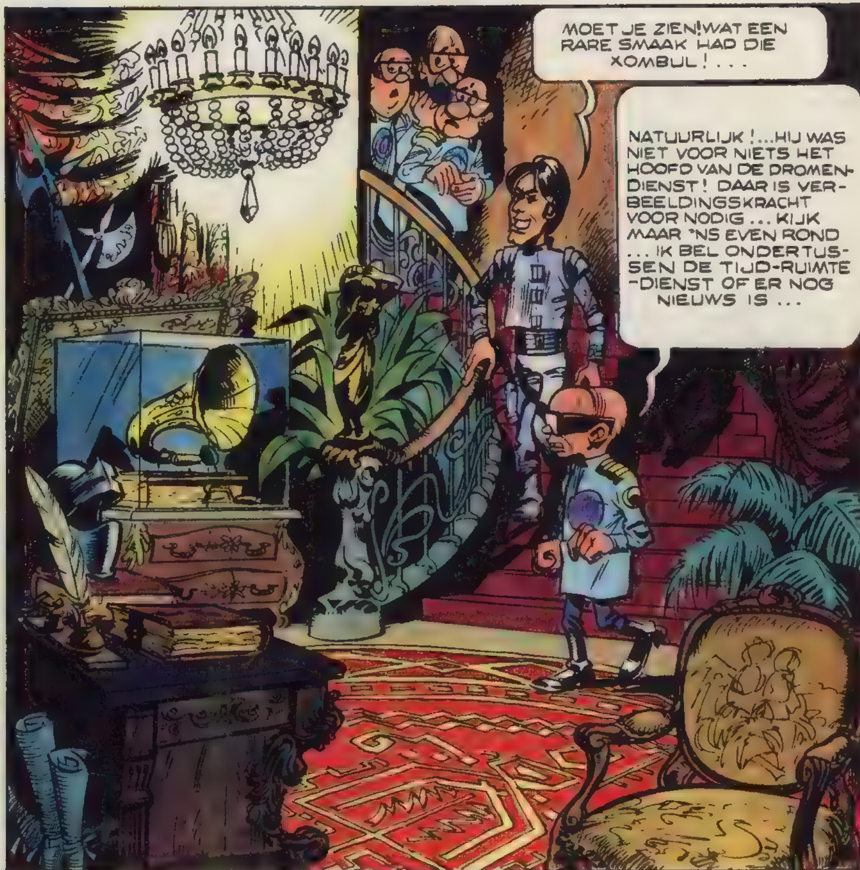
De Galaxity-bewoners in het jaar 2720 werken niet; ze slapen en dromen slechts! Maar nu is Xombul, het Hoofd van de Dromendienst, spoorloos verdwenen!

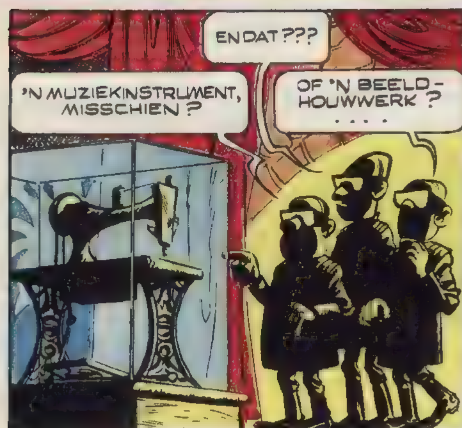

RAVIAN en de

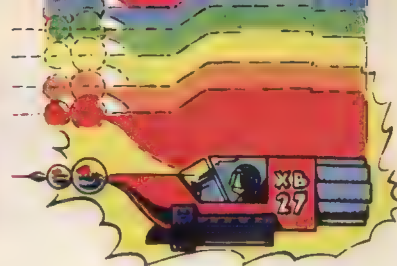

VIERDE DIMENSIE

JE HEBT HET GERADEN, RAVIAN! ... HET TIJDSTATION IN HET JAAR DUIZEND MELDDE DAT 'N ONBEKEND TIJD-RUIMTE-VOERTUIG ER ONGEVEER ... MMMM ... 21 MINUTEN EN 40 SECONDEN GELEDEN GEREMATERIALISEERD IS ... DAT KAN ALLEEN XOMBUL GEWEEST ZIJN! ...

DAN IS ER GEEN TIJD TE VERLIEZEN! WE MOETEN 'M ZOEKEN!

JA, BOVENDIEN ZAG DE BEWAKER VAN 'T TIJD-STATION IN DE XIE EEUW ER NIET ERG UITGESLAPEN UIT ... JE REISORDERS LIGGEN KLAAR OP HET TIJD-RUIMTE-STATION! JE VERTREKT OVER PRECIES ... MMMM ... 19 MINUTEN! ... VEEL SUCCES, RAVIAN! EN WEES OP JE HOEDE! XOMBUL IS, NET ZOALS IK, TECHNICUS VAN DE EERSTE KRING ... MAAR BOVENDIEN IS HIJ BOOSAARDIG EN GEVAARLIJK ... EN MISSCHIEN GEK!

TOT ZIENS, BAAS! EN ALS IK NIET BINNEN ... MMM ... LATEN WE ZEGGEN TWEE OF DRIE EEUWEN TERUG BEN, STUUR DAN MAAR 'N HEKS OM ME TE ZOEKEN! ...

IK GELOOF DAT IK WEER EEN VAN JE KALMERINGS-PILLEN NODIG HEB! DIT ZAAKJE MAAKT ME ONGERUST ... EN DIE DROMEN! ... VERSCHRIKKELIJK!

EVEN LATER ... IN DE BAR VAN HET TIJD-RUIMTE-STATION

HALLO, LUITJES!

HÉ, DAAR HEB JE RAVIAN!

WAAR HEB JE GEZETEN?

IK WAS MET VAKANTIE ... OP 'N PLANEET BIJ ARCTURUS, LEKKER RUSTIG! DAAR HEB IK ZELFS MATHEMATISCHE SCULPTUREN IN VEERTIEN DECIMALEN GEMAAKT!

OPSCHEPPER! IK KOM NET VAN 'N DIENSTREIS NAAR DE 22E EEUW ... JE WEET WEL DE VEGETARISCHE DYNASTIE.

... 'N HALF JAAR SPINAZIE EN WATERKERS, BRRR! IK MOET SNEL BIJSPIJKEREN! WAT WIL JE DRINKEN?

ALLEEN MAAR EEN GECONCENTREERDE PROTEÏNEN-COCKTAIL ... IK HEB 'N OPDRACHT!

HALLO, TRAN-LU ... WAAR KOM JIJ VANDAAN?

ACH ... 'N ROUTINE-KARWEITJE OP VENUS ... 'T KLASSIEKE WERK: DE VENUSIANEN HADDEN DE TECHNICI VAN DE AARDE-KOLONIE WEER 'S GETRANSFORMEERD IN GIFTIGE ZWAMMEN ... ZOIETS VINDEN ZE REUZE LOLLIG! ...

MIJ IS OOK WAT MOOIS OVERKOMEN! D'R ZAT 'N HEEL REGIMENT MUSKETIERS ACHTER ME AAN! IK HAD NIET EENS DE TIJD DIT GEKKE PAKJE UIT DE XVIIE EEUW UIT TE TREKKEN! ...

HA! HA! HA!

AGENT RAVIAN WORDT VERZOCHT HET BIJ ZIJN EERSTE COCKTAIL TE LATEN!

VOLGENDE WEEK: REIS NAAR DE MIDDELEEUWEN

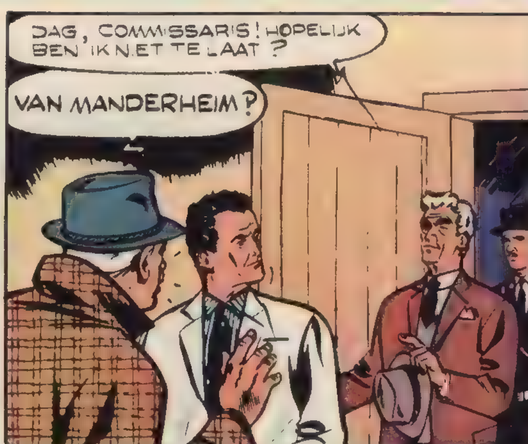

RIK RINGERS IN DE SCHADUW VAN

door TIBET en A.P. DUCHATEAU

In Kameleons verlaten hoofdkwartier heeft commissaris Baardemakers een val opgesteld. Een van de drie slachtoffers wordt ontmaskerd als de „schaduw" van Kameleon! Dan!....

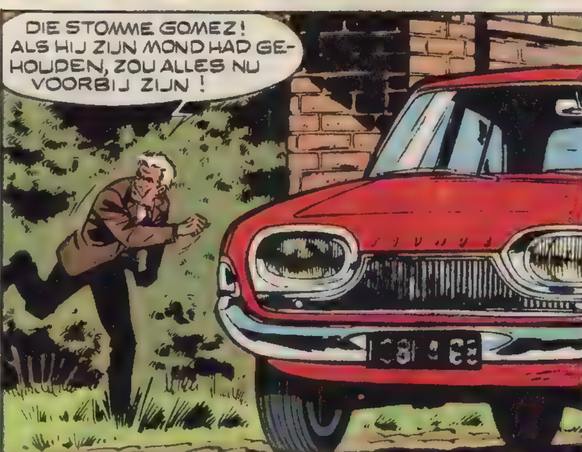

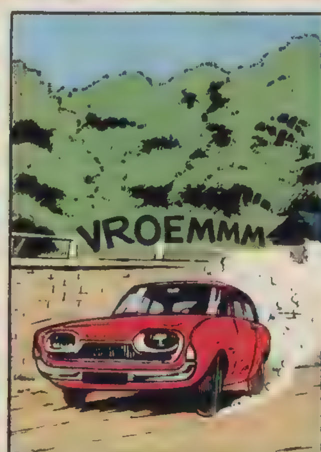

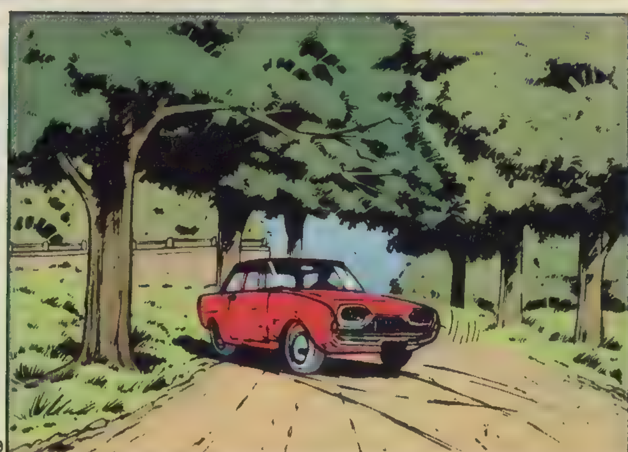

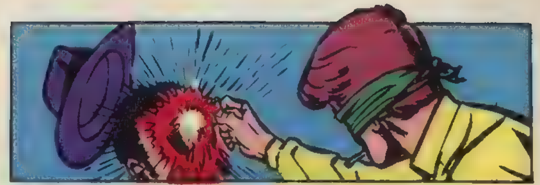

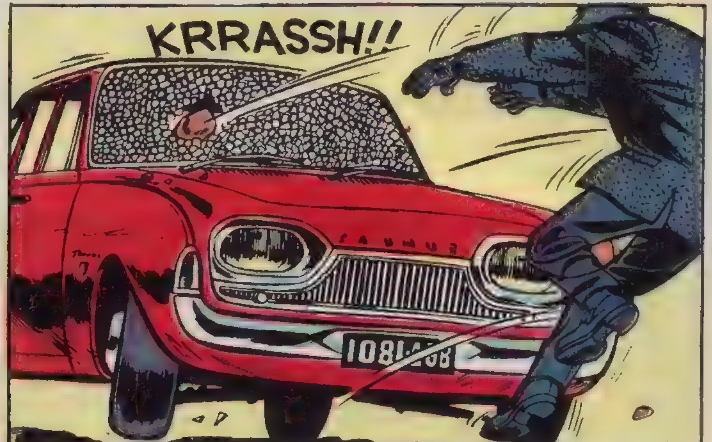

KAMELEON

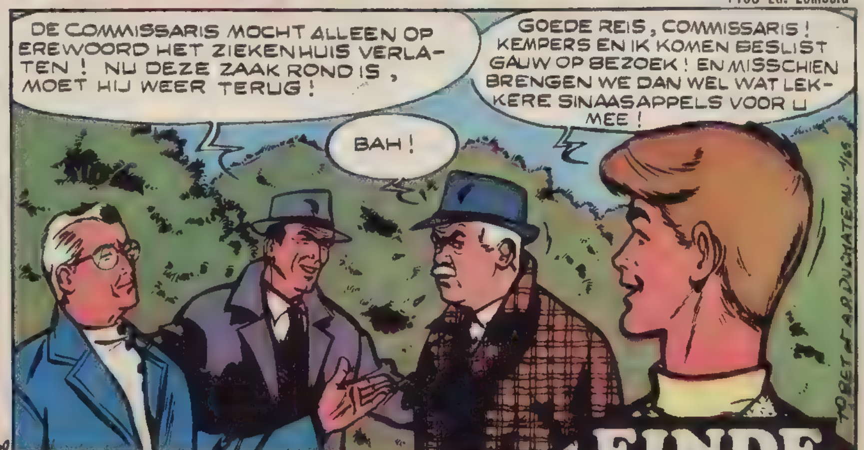

EINDE

Ben Peeters, 47 jaar, trainer.

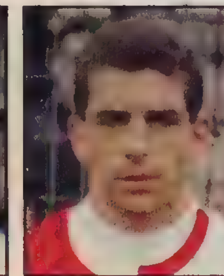

Hans Kraai
31

Eddie Pieters Graafland, 34

Cor Veldhoen
29

Piet Romein
28

Rinus Israël
26

Guus Haak
29

Jan Boskamp
19

Ove Kindvall
25

Coen Moulijn
31

Ruud Geels
19

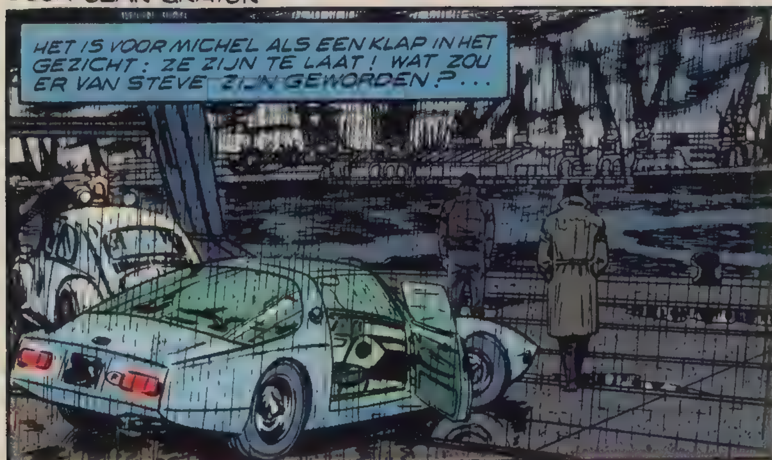

Wim Jansen
21

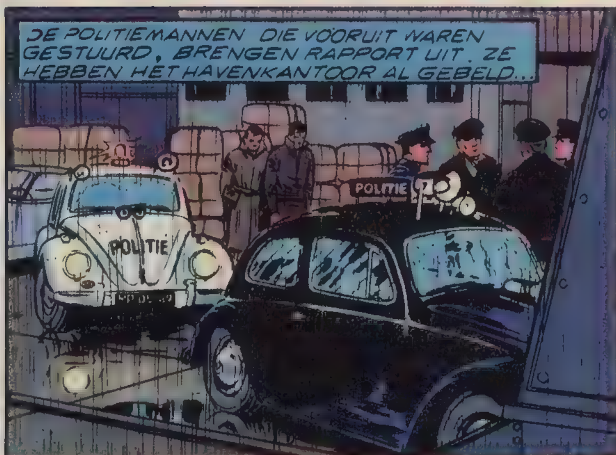
FEYENOORD

DE TERUGKEER VAN STEVE

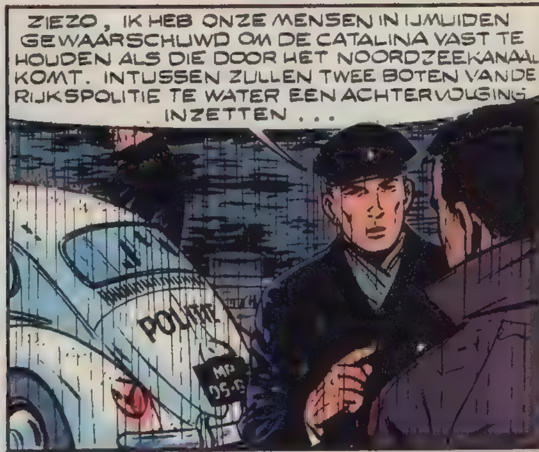
DOOR JEAN GRATON

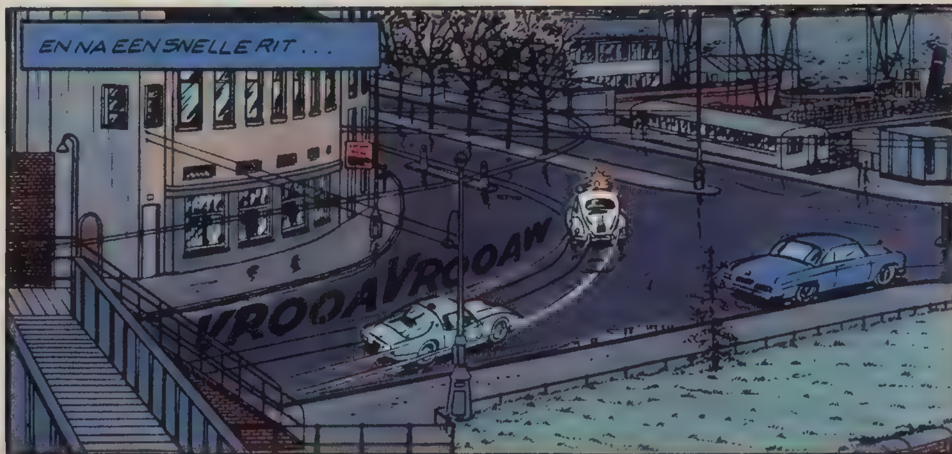

WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

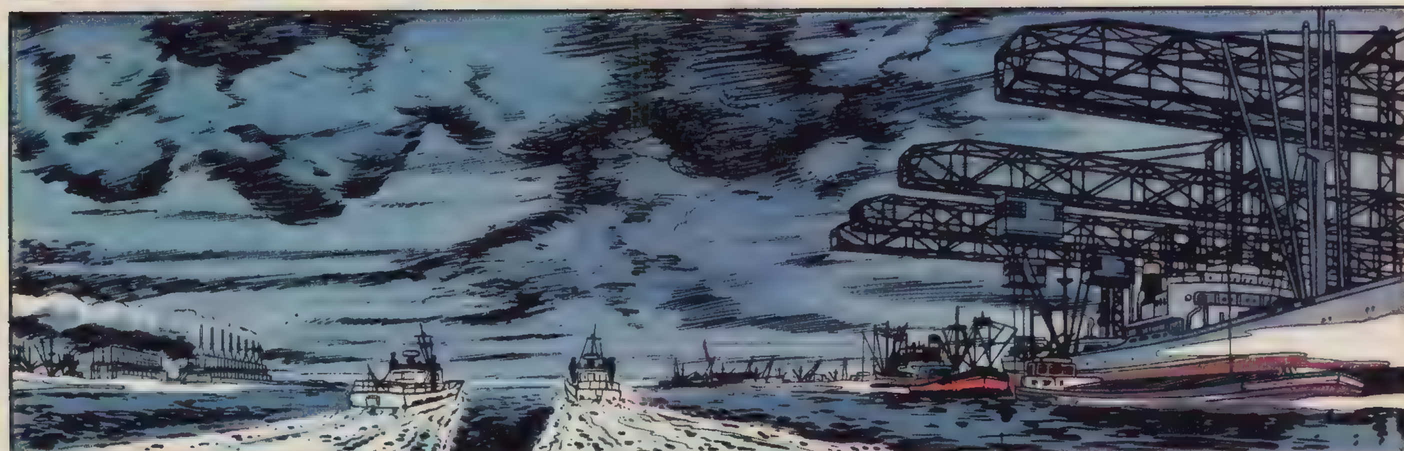

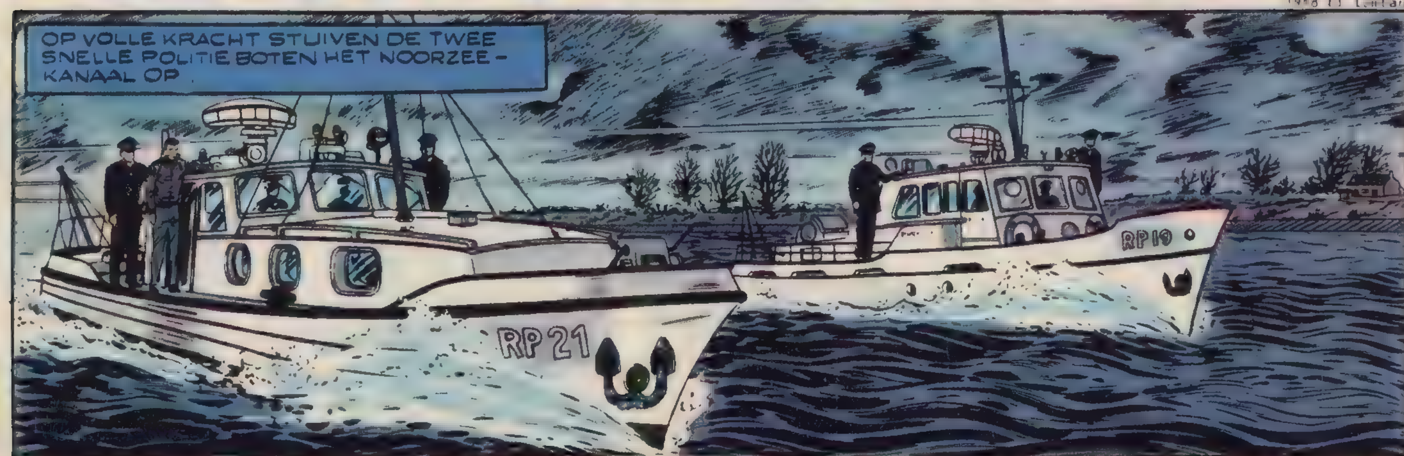

WORDT VERVOLGD

een avontuur van

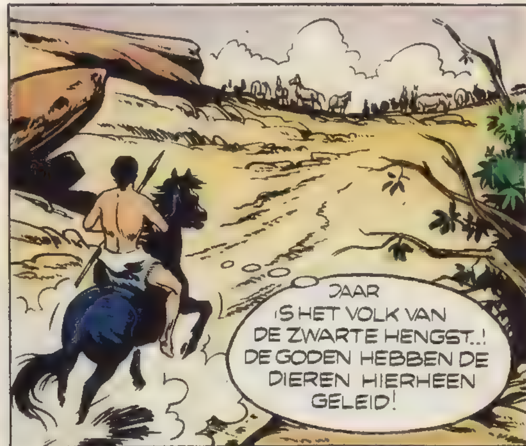
TOENGA

Toenga leidt het bedreigde volk van de Ohrka's snel naar de Steile Kloven. Alleen dáár is er een kans dat de Ohrka's de op wraak beluste krijgers van de Swurgs kunnen tegenhouden....

DE

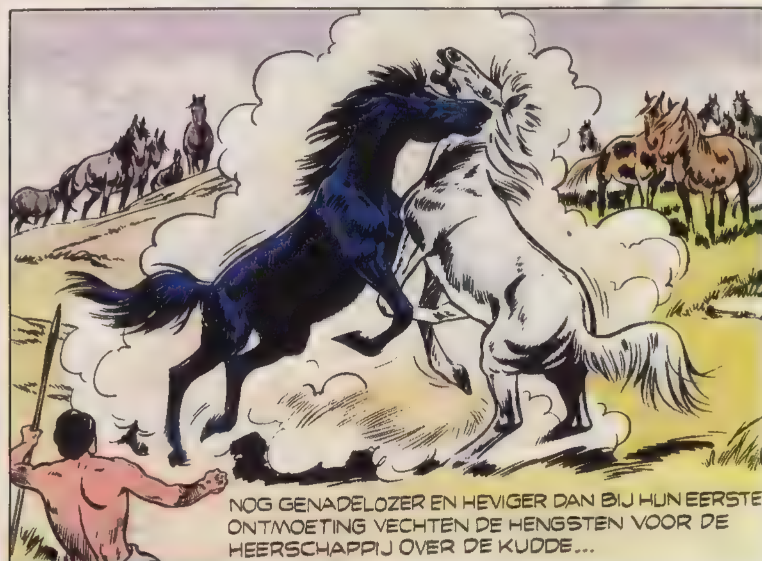

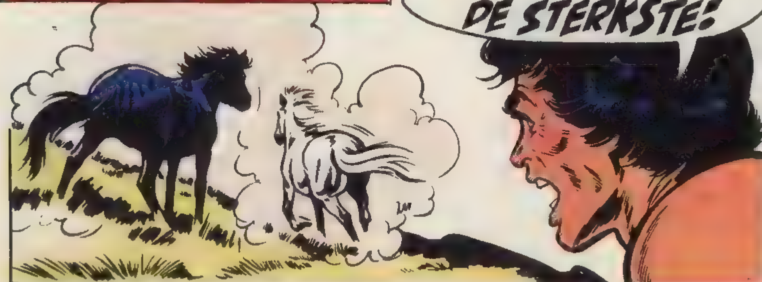

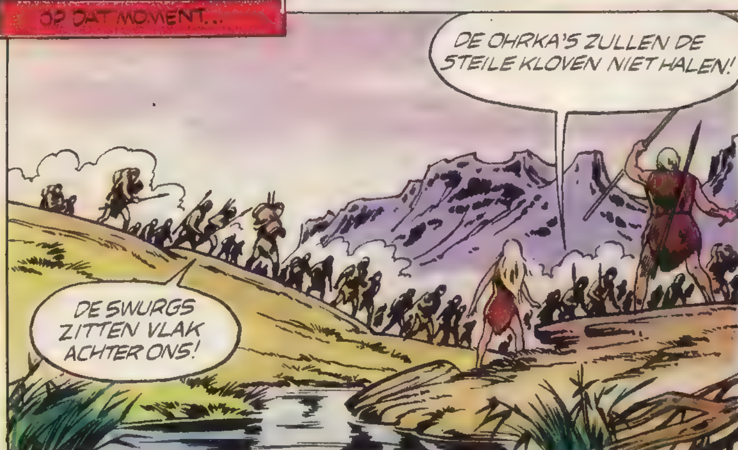

ZWARTE HENGST

WORDT VERVOLGD

DE SCHREEUW VAN DE DONDERVOGEL

6

Kapitein Simeon Ecuyer luisterde gespannen. Vergissen was uitgesloten. Dat ritmische bonken in de verte werd veroorzaakt door Indiaanse oorlogstrommen. Over het hele gebied ten westen van de Grote Meren hadden ze al gedreund. Senecas, Hurons en Delewares waren in opstand gekomen nadat de Ottawas onder aanvoering van Pontiac het voorbeeld hadden gegeven. Al zes Engelse forts waren bij verrassing genomen en nu stond alleen Fort Pitt nog tussen de Indianen en de kolonistenfamilies....

De kapitein begaf zich naar zijn werkkamer en nam plaats achter een tafel vol rapporten.

„Pontiac komt...." Zonder Pontiac was er geen opstand geweest. Zonder Pontiac waren de gruwelijke moordpartijen uitgebleven. Wie was Pontiac? Op die vraag hadden de verspieders hem geantwoord: „Een stamhoofd van de Ottawas, groot en woest. Een man van geweld. Maar ook listig. Niemand is zo sluw als hij."

„En verder? Is hij trots? Moedig? IJdel?"

„Dat zijn alle Ottawas. Maar hij wel het meest."

Nachtenlang had Simeon Ecuyer wakker gelegen, zinnend op een list. Wat kon hij uitrichten tegen dat duizendkoppige leger. Tenslotte kreeg hij een sluwe inval. Niet dat die ooit genoteerd zou worden in militaire strategieboeken, daar was het te smerig voor. Misschien had Simeon Ecuyer wel moeite zijn geweten te sussen. Of misschien dacht hij alleen aan de kolonistenfamilies die overgeleverd zouden zijn aan de moordende horde als ook zijn fort zou vallen.... Hoe dan ook, in het diepste geheim trof de kapitein zijn maatregelen. De verre trommen dreunden hun waarschuwing. In Fort Pitt heerste koortsachtige bedrijvigheid. Alles werd in gereedheid gebracht voor 'n langdurige belegering. In zijn werkkamer zat kapitein Simeon Ecuyer.

Het stamhoofd van de Ottawas kwam slechts in gezelschap van één man. Hij naderde het fort, zich bewust dat zijn komst grote opschudding verwekte. De kapitein liet de poort openen en ging met zijn adjudant de Indianen tegemoet. Toen hij oog in oog met Pontiac stond, voelde Simeon Ecuyer vooral verbazing. Was dit de veroveraar van 6 militaire bolwerken, deze halfnaakte, lelijke barbaar! Pontiac op zijn beurt bekeek de blanke bevelhebber met dezelfde gevoelens. Was dit schriele, ouwelijke mannetje de tegenstander die zijn triomfantelijke opmars zou stuiten! De twee tegenstanders lachten elkaar toe met minachting in de ogen. De andere Indiaan bleek een tolk. Zijn boodschap was kort en simpel. „Pontiac eist uw overgave!" Simeon Ecuyers antwoord was al even bondig: „Geen sprake van!" Inmiddels bleven de tegenstanders elkaar in het oog houden. Beiden wisten dat er niets te zeggen viel. Pontiac nam tenslotte zijn lans, waaraan zoveel blonde scalpen hingen dat de schacht bijna onzichtbaar was, en stak deze met een forse stoot in de grond. De kapitein kende de betekenis van dit ritueel. „Strijd tot de dood!" Hij maakte een berustend gebaar en toen begon hij zijn toespraak. Terwijl de tolk vertaalde, kon hij zijn stijgende verbazing nauwelijks verbergen, maar Pontiacs gezicht bleef onbewogen. „Dat wij zullen strijden als doodsvijanden," zo begon Simeon Ecuyer, „neemt mijn hoogachting voor Pontiac niet weg. Ik bewonder zijn moed en beschouw het als een eer dat ik hem heb mogen ontmoeten." Met een trots knikje gaf het stamhoofd te kennen dat hij luisterde. Hij liet weten: „Aan mijn lans wens ik óók de scalp van dit bleekgezicht, maar als teken van mijn ontzag zal ik de zijne boven de andere hangen." Was dat duivelse spot of zag

DE OORLOGSTROMMEN VAN PONTIAC

door Quint
illustratie Hans Kresse

Hij brulde van het lachen, terwijl hij tussen zijn verwarde krijgers heen en weer sprong. „Vat moed, broeders. Ik kom jullie naar onze grootste overwinning voeren...."

zo'n roodhuid dat werkelijk als een eerbewijs? Simeon Ecuyer wist het niet. In elk geval bleef hij in zijn minzame houding volharden. „Ik zou graag mijn grote tegenstander een bewijs geven van mijn diepe respect, een geschenk van man tot man. Zou de sachem van de Ottawas dit geschenk willen aanvaarden?"

Nu toonde zelfs Pontiac iets van verbazing. „Een geschenk?"

„Een kostbare mantel, passend voor een man van uw formaat.." Wat voor kwaad stak er in een mantel? IJdel als alle Indianen had het stamhoofd een zwak voor bonte kleding, waarin hij zich uitdoste voor ceremonies. De gewoonte een tegenstander met een geschenk te vereren, zou wel een van die eigenaardigheden van de blanken zijn. Hij liet de tolk zeggen dat hij het geschenk aanvaardde.. Simeon Ecuyer haastte zich naar zijn werkkamer. Normaal zou hij zijn adjudant gestuurd hebben, maar niet nu. Hij liep regelrecht naar de kist tegen de muur, opende deze en haalde er een donkerrode, fluwelen mantel uit. Toen hij met dit pronkstuk aan de poort verscheen, werden de ogen van de Indianen groot van begeerte. Ineens waren ze weer naïve „wilden" die stom van verbazing de produkten van de „beschaving" aanschouwden. „Aanvaard dit geschenk als mijn huldeblijk," zei de kapitein en hij reikte Pontiac de mantel aan. „Het lot heeft beschikt dat wij elkaars doodsvijanden moeten zijn, maar dat verhindert mij niet u te bewonderen als stamhoofd en krijger."

Pontiac sloeg de mantel zwierig om zijn naakte bovenlijf en glimlachte. Daarna trok hij zijn lans uit de grond, maakte een gebaar dat op groeten leek en galoppeerde weg, met de tolk op zijn hielen. Simeon Ecuyer keek de Indianen na en keerde zich toen bruusk om. „Sluit de poort," beval hij. Terug in zijn werkkamer trok hij haastig zijn leren handschoenen uit en gooide die tot verbazing van zijn adjudant vol afkeer in het haardvuur. „Het is gebeurd," zei hij en staarde naar de vlammen die aan de handschoenen begonnen te lekken. De adjudant keek hem niet begrijpend aan. Toen zei de kapitein: „Die mantel kwam regelrecht uit een pokkenhospitaal.... Pontiac zal besmet worden, en door hem zijn hele leger. Allemaal zullen ze sterven als ratten. Wij hoeven niets te doen, alleen maar wachten...."

Op een vroege ochtend bereikte een boodschapper het legerkamp van de Ottawas met gunstige tijding. Hij haastte zich naar de wigwam van Pontiac, begeleid door nieuwsgierige krijgers, en trad binnen. De anderen wachtten nog toen ze opeens in de tent een onderdrukte schreeuw hoorden. Gealarmeerd drongen ze binnen en ze vonden de boodschapper gehurkt bij het stamhoofd. Pontiac lag op zijn rug onder zijn fluwelen mantel en staarde van de een naar de ander, zonder overeind te komen. Hij zag hun afgrijzen, maar begreep het niet. Hij wist alleen dat hij zich doodziek voelde en dat in één nacht zijn krachten zó geslonken waren dat hij zelfs geen hand meer bewegen kon. Dat zijn gezicht bedekt was met afschuwelijke zweren wist hij niet. Achter de ontstelde krijgers traden anderen binnen en toen de wigwam volraakte, vormde zich buiten een brede kring van Ottawas, en allen zwegen. Een groot ongeluk had hun stamhoofd getroffen. De vreemde, dodelijke ziekte die de blanke had meegebracht en waarvan ze allemaal weleens hadden gehoord, was zijn wigwam binnengeslopen. Ze wisten niet wat de ziekte veroorzaakte en hoe ze zich konden beschermen. Ze wisten dat geen amulet ertegen was bestand en dat het om zich heen kon grijpen als vuur, zodat hele stammen erdoor werden uitgeroeid. De buitenste cirkel van toeschouwers begon zich los te maken. De krijgers haastten zich naar hun wigwams, braken in allerijl op en vluchtten weg. Daarna sloeg ook de getrouwen de schrik om het hart en de een na de ander verliet het kamp. Tenslotte bleven er maar een paar over die met doodsverachting hun stamhoofd begonnen te verplegen. De vluchtelingen zochten onderdak bij andere stammen, maar weldra sloegen ook die op de vlucht. De lente kleurde de wouden met bloesems in alle tinten, maar uit die prille schoonheid steeg de geur van de dood. De trieste karavaan van vluchtende Indianen liep vast in de wildernis, waar steeds méér krijgers werden achterhaald door Pontiacs ziekte. Honderden stierven een afschuwelijke dood. De wolven, coyotes en gieren deden hun doodgraverswerk. Een klein deel van Pontiacs leger werd niet aangetast en een ander deel kwam de ziekte te boven, al bleven hun gezichten voorgoed door littekens geschonden. Deze krijgers kampeerden in de wildernis zonder te weten wat ze moesten aanvangen, wachtend op nieuws, op een sein van de stamoudsten, op vijanden — zij wisten niet op wat.

Inmiddels waren lichte boten de Detroitrivier opgevaren met Engelse hulptroepen voor Fort Pitt en toen dit onder de Indianen bekend werd, raakten velen in paniek. Eerst waren ze voor de dreiging van de pokken naar de Grote Meren uitgeweken, nu werden ze weer teruggedrongen door het snel oprukkende leger. De moedigen onder hen besloten de restanten van het leger te verzamelen en de blanken de pas naar het fort af te snijden. Ze stuurden boodschappers van kamp tot kamp en weldra stroomden van alle kanten de overlevenden naar Parents Creek, waar de Engelsen voet aan wal zouden zetten. De strijd die daar ontbrandde, was zo verwoed dat sindsdien Parents Creek zowel door blanken als Indianen „Bloedige Stroom" werd genoemd. De Engelsen moesten zich een weg naar de oevers vechten en daarna zette de slag zich voort in het woud tot de nacht inviel. Diep in de zomerse bossen trokken de Indianen zich terug na die dag van onbesliste strijd. Onderling waren ze het er niet over eens of het verzet moest worden opgegeven of niet. Na een voorjaar vol strijd en ziekte wachtten hen nieuwe strijd, nieuwe ontberingen. Men zat somber bijeen en beraadslaagde. Inmiddels ijlde door het donkere woud een eenzame Indiaan. Behalve zijn wapens droeg hij niets dan een herteleren broek en moccasins.

De Indiaan rustte niet, tot hij in de stilte van de nacht eindelijk vertrouwde stemmen hoorde: de Ottawas die zaten te beraadslagen.

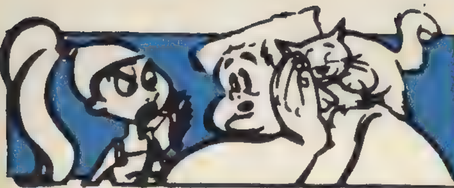
De Indiaan sprong geruisloos tevoorschijn en stond al bij het vuur vóór de Ottawas goed en wel begrepen wat er gebeurde. Ze vlogen overeind en staarden hem aan alsof hij een geestverschijning was. „Ja broeders!" riep hij hun toe, „ik ben het! Pontiac! En ik merk dat ik nog maar juist op tijd kom. Wat hoor ik voor laffe bedenkingen?" Hij draaide langzaam in het rond zodat iedereen hem goed kon zien, lachend om hun verbijsterde gezichten. „Ik bèn het!" schreeuwde hij woest, „zijn geschonden gezicht vertrekkend tot een afschuwelijk grimas. „Ik lééf! Laat ik niets meer horen over vluchten! Zes forten heb ik voor jullie veroverd en Fort Pitt wordt het zevende!" Hij stak zijn naakte armen omhoog en zwaaide met een lans vol scalpen. „Hieraan komt nòg een scalp. Bovenaan!" Weer brulde hij van het lachen, terwijl hij tussen de verstarde krijgers heen en weer sprong. „Vat moed, broeders! Ik kom jullie naar onze grootste victorie voeren!" Als een rode duivel danste hij rond het vuur, zwaaide met zijn lans. „Samen hebben wij gestreden, samen de ziekte doorstaan die de blanke bevelhebber ons door zijn kwade medicijn gezonden heeft. Samen zullen wij overwinnen en rond zijn verkoolde lijk aan de martelpaal dansen! Dood aan de blanken!" „Dood aan de blanken!" schreeuwden de Ottawas, meegesleept door het betoog van hun uit het dodenrijk weergekeerde stamhoofd. Zijn verschijning alleen al gaf hun nieuwe moed. Zijn woordenstroom was als olie op het dovende vuur van hun strijdlust. Ze sprongen overeind en schaarden zich in een kring voor de oorlogsdans. Pontiac ging ze voor, brullend tegen de medicijnman dat hij de trom moest slaan. En ineens klonk door de nachtelijke wildernis weer het zware dreunen van de oorlogstrom. Kilometers ver was het hoorbaar. Stammen die al op de vlucht waren, keerden om op dat geluid, zelf ook de trom voerend. En de Engelsen in hun kampement luisterden ernaar met strakke gezichten.

Toen het ochtend werd, waren de Indianen volkomen in een roes geraakt. Ze kwamen aanstormen door het woud, braken door de Engelse rangen en vernietigden hun veldgeschut. Daarna dreven ze de wanordelijke troepen terug de rivier in en staken de boten in brand. Tegen de middag was de slag beslist. Maar de trommen zwegen niet. Weer marcheerden de Indianen onder aanvoering van Pontiac op tegen Fort Pitt.

Kapitein Simeon Ecuyer luisterde gespannen. Hij had geen oog voor het zomerse panorama. Hij probeerde zichzelf wijs te maken dat hij het geluid niet gehoord had. En toen hoorde hij het weer. Een ver en dreigend bonken. Pontiac kwam.

Boven de oostelijke horizon steeg de rode zon, een begin makend aan een dag die tot de zwartste in de Engels-Indiaanse oorlogshistorie zou worden gerekend.

Nadat prinses Persefona, die op 't eiland Persefona de gevangene was van Pluto, Heerser der Onderwereld, door de Argonautjes is bevrijd, zet het moedige groepje met de Argo koers naar de thuishaven.

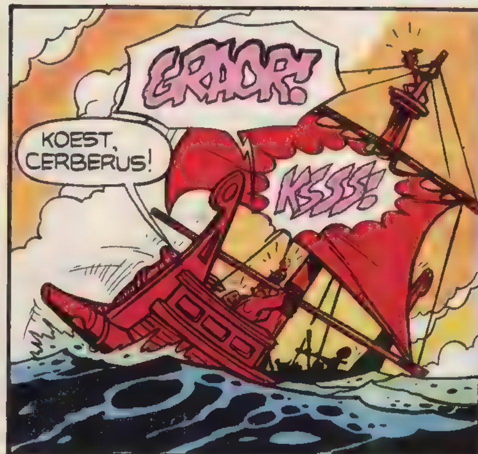

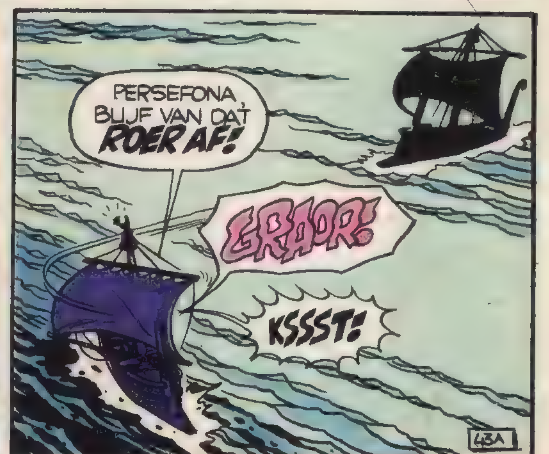
tekst: L. HARTOG VAN BANDA
tekeningen: DICK MATENA

de

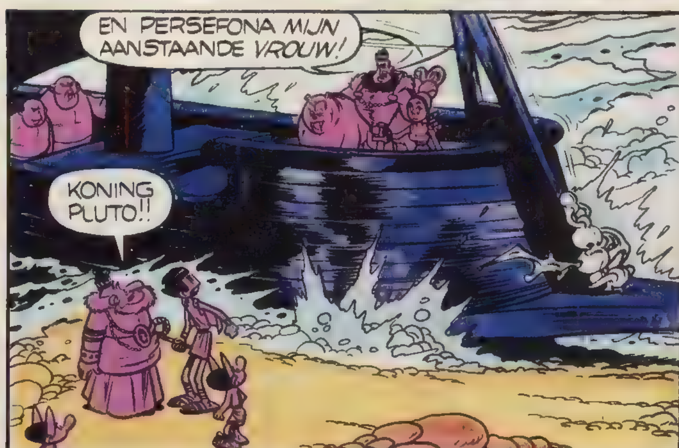

ARGONAUTJES

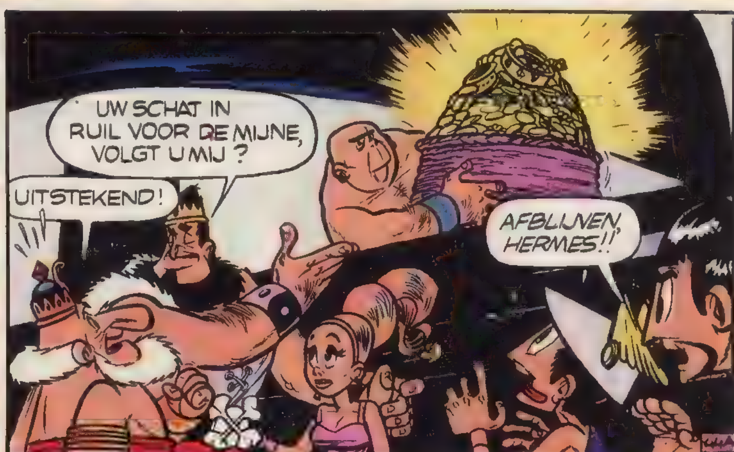

1968 Ed. Dargaud

ALS JE DAT EERDER GEZEGD HAD, HADDEN WE AL DIE MOEITE NIET HOEVEN DOEN!

JULLIE GAVEN ME DE KANS NIET!

HERMES!

ACH, WE HEBBEN EEN PAAR FIJNE KLOPPARTIJTJES GEHAD EN DAT IS DE HOOFDZAAK!

EINDE

DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Tijdens een soiree bij Sir Henri Williamson thuis wordt door 'n handlanger van

IN DURANTON'S VILLA ZET COMMISSARIS PRADIER ZIJN ONDERZOEK VOORT...

EIGENLIJK IS HET ZAAKJE HEEL EENVOUDIG OPGEZET...DE DIEVEN ZIJN DOOR EEN VAN DE 217 PUTTEN DIE TOEGANG GEVEN TOT HET NET VAN ONDERAARDSE GANGEN, NAAR BINNEN GEKOMEN... ZO IS DE KLUIS BEREIKT!

COMMISSARIS, DE JOURNALISTEN ZIJN NIET MEER TE HOUDEN!

IK BEN NIET TE SPREKEN! ZEG MAAR DAT DE EEN OF ANDERE IDIOOT 'N GRAP HEEFT WILLEN UITHALEN...EN DAT HET HALSSNOER NOG GEWOON IN DE KLUIS LIGT!...

IK BEN ER BOVENDIEN EIGENLIJK HELEMAAL NIET ZO ZEKER VAN DAT OLRIK HIER ACHTER ZIT! HOE ZOU HIJ NU VANUIT DE GEVANGENIS ALLES HEBBEN KUNNEN REGELEN?

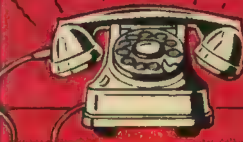
DAT BRIEFJE IN DIE DOOS WAS ANDERS NET IETS VOOR HEM! IK WEET 'T NOG ZO NET NIET... HIJ BESCHIKTE IN IEDER GEVAL OVER UITSTEKENDE HANDLANGERS! DAT BEWIJST ZIJN ONTSNAPPING!...

KAN WEL, MAAR...

...WAT DIE MEDEPLICHTIGEN BETREFT...WAAR IS BIJVOORBEELD DIE HULPKELNER GEBLEVEN?.. NA DE INSTORTING SCHIJNT HIJ VERDWENEN TE ZIJN! MISSCHIEN WEET UW KNECHT MEER?

VINCENT? MAAR HEREN, VOOR ZIJN EERLIJKHEID STA IK IN!

DRRRING
DRRRING
DRRRING

HALLO? HOOFDREDACTIE? IK KRIJG DE KRIEBELS VAN JULLIE GEZEUR! DAT IS NU AL DE TWINTIGSTE KEER DAT ME DIE VRAAG WORDT GESTELD!... WACHT NU MAAR RUSTIG ONZE OFFICIËLE MEDEDELING AF!...

OP DAT MOMENT KOMT DE INGENIEUR VAN DE "INSPECTION GÉNÉRALE DES CARRIÈRES" DIE EEN ONDERZOEK INSTELT, BOVEN.

HEREN, IK HEB BENEDEN 'NS EEN KIJKJE GENOMEN...

EN WAT DENKT U ERVAN?..

...WEL, VOLGENS MIJ IS DE SCHADE MEER SPECTACULAIR DAN GEVAARLIJK, GEZIEN DE TOESTAND VAN DE STEUNBEREN.... MAAR DE EXPLOSIE BIJ DE KLUIS EN HET BREKEN VAN DE WATERLEIDINGBUIZEN HEBBEN EEN GRONDVERSCHUIVING VEROORZAAKT DIE WEL EENS GEVAARLIJK ZOU KUNNEN WORDEN... VOOR HET HUIS BESTAAT ECHTER GEEN DIRECT GEVAAR...MAAR VOOR ALLE ZEKERHEID HEB IK VERBODEN GEBRUIK TE MAKEN VAN DE UITGANG NAAR DE RUE BERTON...

HALSSNOER

EEN AVONTUUR VAN

BLAKE EN MORTIMER

Olrik sabotage gepleegd aan de onderaardse kluis waar het Halssnoer van de Koningin bewaard wordt. 't Juweel wordt vermist.

DUS DE OORZAAK IS 'N EXPLOSIE ?..

JA, INDERDAAD... EN PRECIES OP DE "GOEIE" PLEK... ONDER HET HUIS LIGGEN NAMELIJK VERSCHILLENDE ONDERAARDSE GANGEN BOVEN ELKAAR! DE VLOER WAAROP DE KLUIS STAAT, WORDT GEVORMD DOOR EEN ZANDLAAG VAN TWEE METER EN *DAAR* IS DE SPRINGSTOF AANGEBRACHT!...

DANK U VOOR DE INLICHTINGEN! IK ZOU U WILLEN VERZOEKEN DE GROOTSTE DISCRETIE IN ACHT TE NEMEN....

DAT SPREEKT VANZELF!..TOT ZIENS, HEREN!...

VERSLAGEN ZAKT DURANTON IN EEN FAUTEUIL....

IK BEN GERUÏNEERD... HET VERLIES VAN DAT HALSSNOER IS EEN ONUITWISBARE SMET OP MIJN REPUTATIE....

MAAR DAAR KON U TOCH NIETS AAN DOEN! ...TROUWENS....

ALWÉÉR DIE SNERT TELEFOON!...

DRRRING DRRRING

ZAL IK ZE AFPOEIEREN, BAAS?

NEE, LAAT MAAR... IK ZAL ZE ZELF WEL ONDER HANDEN NEMEN...

HALLO?

HOE ZEGT U ?.. MIJNHEER DURANTON ? WAT WILT U VAN HEM ?.. HALLO! HALLO? HALLO!...

VERBROKEN! MAAR IK HEB ZE DOOR! DIE VERDRAAIDE JOURNALISTEN PROBEREN 'T NET ZOLANG TOT ZE IEMAND AAN DE TELEFOON KRIJGEN DIE ZE NIET AFPOEIERT... EN DAN HOREN ZE 'M UIT!

NOU... VOOR VANAVOND IS 'T WEL GENOEG GEWEEST... 'T PERSONEEL KAN DE BOEL WEL OPRUIMEN... WEL, TOT MORGEN, HEREN!..

HMMM... HET *IS* AL MORGEN,... KIJKT U ZELF MAAR...

DE VOLGENDE OCHTEND STAAN DE KRANTEN VOL OVER DE GEBEURTENISSEN VAN DIE NACHT.

HET OCHTENDBLAD

MYSTERIE ROND HET HALSSNOER VAN DE KONINGIN

IS HET HALSSNOER GESTOLEN?

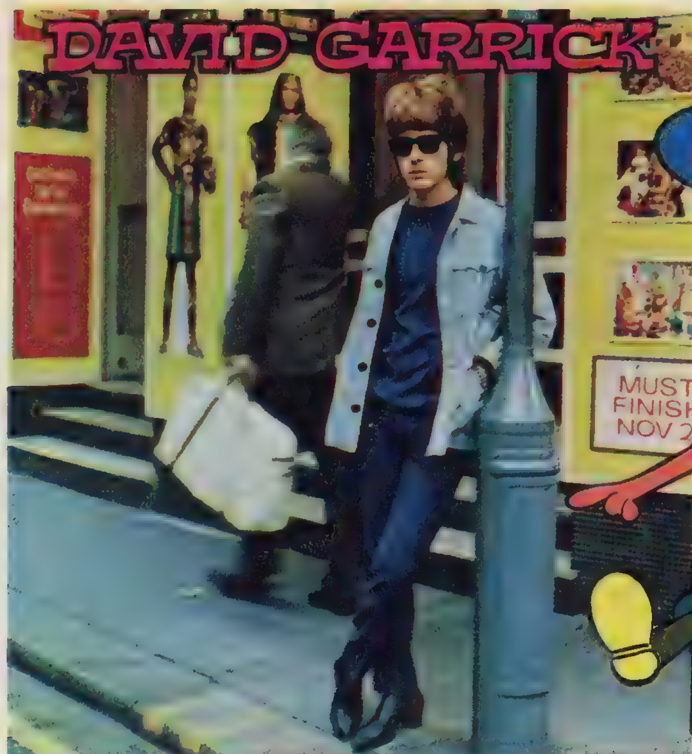
DE ONTHULLINGEN VAN OLRIK

Herald Tribune

NOU, ZEG! HEB JE DAT GELEZEN ? WAT 'N GLADDE JONGEN, DIE OLRIK!

TJA... EN VOLGENS MIJ KRIJGEN ZE DAT HALSSNOER NIET ZO GAUW MEER TERUG!

VOLGENDE WEEK: *DE GEHEIMZINNIGE ARBEIDER*

David Garrick (22) is een zeer bijzondere popartiest. Al was het alleen maar omdat hij vroeger operazanger is geweest, tenminste als we de persbulletins mogen geloven, want anderen betwijfelen die operascholing. Ze voeren ten bewijze Unchained Melody aan, een van z'n laatste singles, waar David Garrick inderdaad af en toe een tikkie vals gaat. Maar wat doet het er toe? David Garrick is altijd nog een van die zeldzame popsingers die inderdaad kunnen zingen! Dat lijdt geen twijfel, want nummers als Ave Maria, Only a Rose, Maria, Somewhere en het volledige West Side Story-materiaal rollen gaaf en vlekkeloos uit Davids welgeschapen mond. David heeft een ietwat vreemde stem. Zijn uitspraak is geperfectioneerd. Zijn stembanden zijn enorm lenig en variabel. KIJKEN naar David is óók een belevenis! „Een schat van 'n jongen," zeggen moeders vertederd, en „Wat 'n lekker koppie"! En mede daarom liggen z'n platen en elpees ook bij de oudere platenliefhebbers zo lekker in de markt . . .

De enige vouwbrommer in Nederland is de Super Rocket van Theo Borgert. Stuur en frame kunnen in tweeën gevouwen worden, zonder dat er kabels knappen. In 30 seconden is het machientje (30 kg) weer te gebruiken. Handig!

Dit is de Dart, een volwaardige, en na heel lang sparen binnen bereik liggende speedboat. Bovengenoemde prijs is wèl exclusief ski's en buitenboordmotor!

Geen kip in Engeland die wat in Nederbeat ziet! Is Nederbeat dan zo typisch Hollands? Waarom maken we er d'r geen oubollig souvenirartikel van?

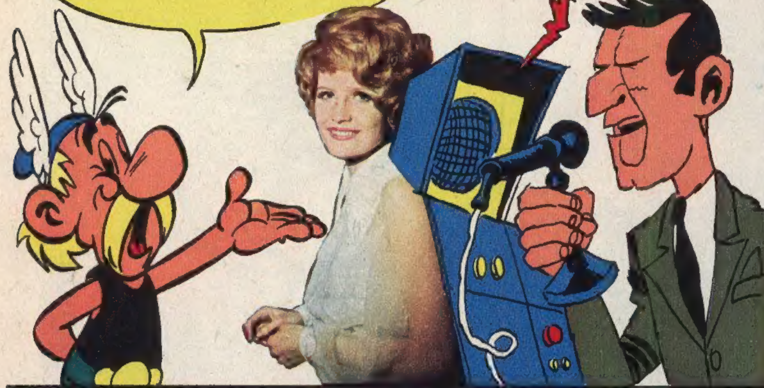

Balletrecensent van 't Algemeen Dagblad noemde de groep Pink Floyd: „DE man van de spirituele beat" . . . . . . hihihi! Hij kan 't weten!

De Beatles — op George, die stijfkop na — hebben het niet lang uitgehouden in het meditatiecentrum van de Maharishi. Ringo ging als eerste en verklaarde er „geen barst van te snappen"! En dat begrijpen we best! John en Paul arriveerden wat later en verklaarden er „ALLES" van te snappen! En ook dat kunnen we best begrijpen!

DROOM DAF

Ongelogen, deze meesterlijke sportcoupé is een . . . DAF! 'n Speelse vingeroefening van de briljante Italiaanse stilist Giovanni Michelotti, de geestelijke vader van de „55" en de nieuwe coupé. Een droomwagentje, dat nooit op de weg zal komen. Jammer!

SUZUKI in de BOOT!

's Werelds grootste tweetaktmotorrijwielfabriek Suzuki bestormt de watersportmarkt met buitenboordmotoren. Tweetakt uiteraard. Volgens ons plaatje is-ie „watergek", en dat zal dan wel. Bedoeld wordt natuurlijk watergekoeld, wat niet zo'n prestatie is voor 'n buitenboordmotor! Voor de fijnproevers: de uitlaat ligt onder water, 'n vrijloopkoppeling is aanwezig. Voor ƒ 300 kun je je door Suzuki heerlijk in de boot laten nemen!

POTSEKIJKERS

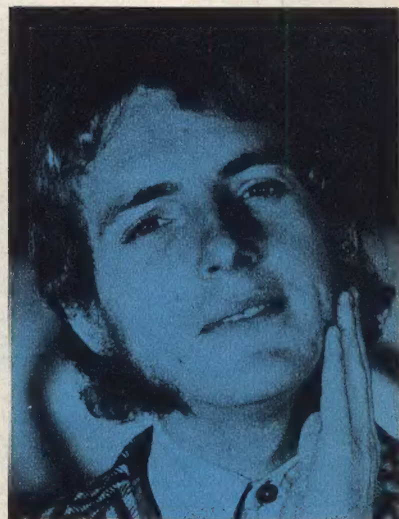
kunnen hun hart ophalen aan deze unieke etalage ergens in Londens' hippe buurt. Of er nog iets anders te koop is . . .? Geen idee?

gesprek met: FRANS KRASSENBURG

Zanger van de Golden Earrings, die plotseling de groep verliet, verscheen, na maanden niet in de publiciteit te zijn geweest, opeens weer in 't nieuws. Hij dook op als zanger van After Tea! „Is dat voor lang?" vraagt Pep aan Frans, die in de tv-studio achter z'n koffie zit. Zowel Frans als de aanwezige leden van After Tea halen de schouders op. „Voorlopig is alleen mijn carrière als solozanger belangrijk," zegt Frans. „We kregen opeens 't idee om de evergeen Golden Earrings op de plaat te zetten. De producer was wildenthousiast. Ik had een paar maanden niet gezongen, maar zaken geregeld bij Muziekexpres. Ik sloot contracten af met zaaleigenaars en verkocht beatgroepen van 't theaterbureau Paul Acket. Maar 't bloed kruipt waar 't niet gaan kan en opeens stond ik weer in de studio en nam dat nummer op." Golden Earrings was vijftien jaar geleden al een wereldsucces en nu Frans 't zingt met z'n opvallend volume slaat 't ook onmiddellijk in. Maar terwijl hij niets meer met z'n beatgroep The Golden Earrings te maken heeft, schokte de titel van z'n eerste solo-plaat z'n vroegere collega's wel een beetje. Niemand weet meer of die titel moedwil was en Frans praat er zelf liever niet over. „Blijf je bij After Tea?" Frans haalt z'n schouders op: „Ach, ik weet niet. Ik denk niet zoveel over de toekomst, 't kan me maar weinig schelen. Ik leef bij 't moment. En geld kan me ook weinig schelen. Echt. Al dat gezeur over geld. Wanneer beginnen we nou met de opnamen? Ik moet m'n haar nog föhnen."

Tot slot: als je van plan bent naar de grammofoonplatenhandel te hollen om je aldaar de gouden oorringen aan te schaffen, bedenk dan dat er op de achterkant een fijne compositie van Hans van Eyck staat: „The silly chap". Wie de schoen past...

LACHER

Nederlandse beatgroepen en hun platenbazen gaan eindelijk leren hoe reclame te maken voor hun produkten. Volgens een advertentie heeft de Tee-Set een elpee gemaakt „....die alle andere nederpopplaten overbodig maakt". Dus jongens, het hoeft niet meer! zegt Luke.

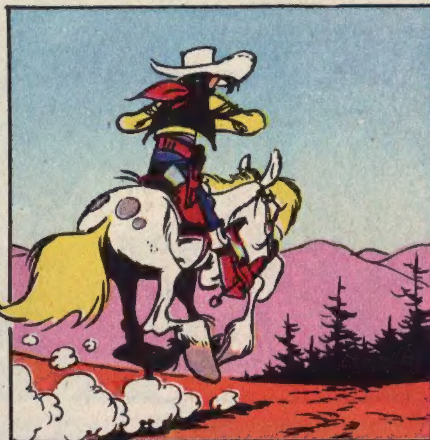

LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS TEKST: GOSCINNY

DE

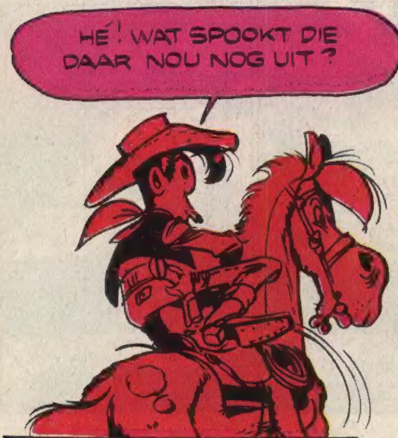

POSTKOETS

De reis van de „goudkoets" gaat niet zonder strubbelingen voorbij. Het lijkt of alle desperado's op de hoogte zijn van de lading! Na ... een vermoeiende dag ...

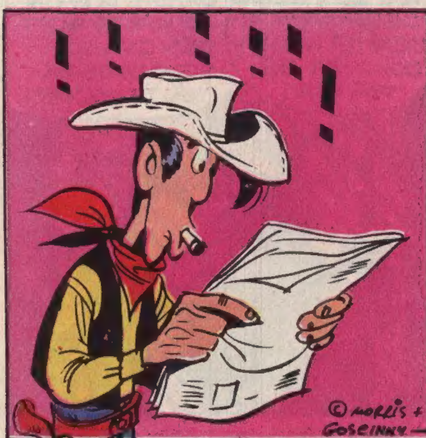

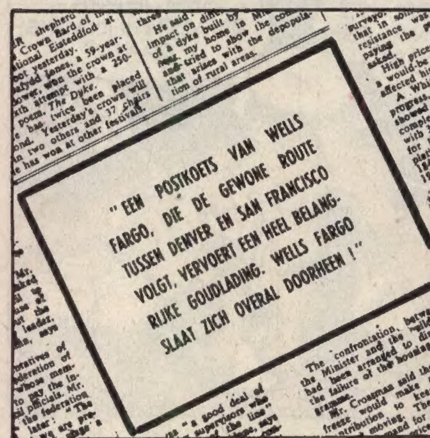

LUCKY LUKE DE POSTKOETS

WORDT VERVOLGD